

holdes bestaaende som Hovedsted for Armeens Forsyning med uldne Varer, og at altsaa det under Undringsforslaget Nr. 20 foreslaaede Tillæg til Finantslovens § 22 maa bortfalde, i hvilken Henseende jeg kun endnu skal gjen tage, hvad jeg allerede tidligere har bemærket, at Sagen er af altfor stor Betydning til, at den Leilighedsviis kan afgjøres under Finantsloven, en Mening, som ogsaa forrige Gang fandt Medhold hos en stor Deel af Thingets Medlemmer, som isvrigt ikke vare tilbøjelige til at holde paa Fabrikens Bevarelse.

Jeg beder det ærede Thing meget undskyldt, at jeg saa længe har maattet opholde dets Tid; men jeg har fundet det nødvendigt at udtale mig noget vidtloftigt om de forskjellige Gjenstande, som her have været bragte paa Bane, og jeg har troet, at det nu var det rette Øieblik at fremkomme med de af mig gjorte Bemærkninger.

Sage: Efterat det ærede Thing med saa spændt Opmærksomhed har hørt paa den ærede Krigsminister, efterat det ærede Thing tillige med saa stor Velvillie har ladet ham have Ordet saalænge, og efter det usædvanlige Arbejde, som de Herrer Stenographer have haft, haaber jeg ogsaa, at det ærede Thing vil vise mig saa megen Velvillie, at jeg maa udsætte, hvad jeg maatte kunne have at anføre til Krigsministerens Meddelelse, til 3die Behandling; det synes ikke at være en ubillig Forordning, især naar man erindrer, at de Spørgsmaal, hvorpaa den ærede Krigsminister svarede, bleve stillede i April Maaned. Jeg kan, efter hvad vi have hørt af dette, af Krigsministeren meddeelte Bærf, ikke tvivle paa, at det vil vinde meget ved at gjenlæses, og dertil maa jeg naturligviis have nogen Tid. Jeg kan ikke undlade at fremhæve en Bemærkning skjøndt af en noget anden Natur, som tidligere her er bleven gjort; jeg gjør det i al Godmodighed. Der er tidligere af den daværende meget ærede Ordsfører for Finantsudvalget, Professor Fenger, blevet sagt om den samme meget ærede Krigsminister, at han ikke talte, som det sømmede sig i et Folkehøus; jeg vil

vende det om og sige, at han ikke har læst, som det sømmer sig i et Folkehøus.

Formanden: Hvis der fra den ærede Krigsministers Side er viist et Forhold, som ikke var værdigt for Folkethinget, havde det været Formandens Pligt i saa Henseende at gjøre den ærede Krigsminister opmærksom derpaa; men fordi den ærede Krigsminister har maattet opholde det ærede Thing med et temmeligt langt Foredrag, og fordi han stadig har haft et Papir for sig, er det ikke givet, at den ærede Krigsminister har benyttet sig af Andet end af omstændelige Notater. Jeg troer saaledes, at den Bemærkning, som den ærede Taler gjorde, mere passende maatte have været borte. Forøvrigt skal jeg vistnok, naar vi komme til 3die Behandling, tage et billigt Hensyn til den ærede Talers Duse om da at kunne svare.

Sage: Jeg skal kun i Korthed tillade mig den Bemærkning, at det sandelig ikke var urigtigt, naar jeg sagde, at jeg gjorde den tidligere Bemærkning i al Godmodighed. Jeg troer ikke, at det kan være tjenligt for vore Forretninger her, at der oplæses slike Bærfer, ja, jeg troer, at det vilde være umuligt at besørge Statens offentlige Forretninger, dersom det blandt Medlemmerne her blev Skik og Brug, at de vilde tage saa store Arbejder med sig og oplæse dem her i Salen; og det vilde vistnok ogsaa være umuligt for Thinget at holde Opmærksomheden vedlige i saa lang en Tid.

Formanden: Det er, som jeg før bemærkede, ikke givet, at den ærede Krigsminister har oplæst det hele Foredrag; det er givet, hvad vistnok Enhver har seet, at han har haft et Papir for sig — omstændelige Notater —, ligesom han ogsaa ved enkelte Leiligheder har oplæst Resolutioner, Citater af tidligere Forhandlinger og Dørlige, men det er en Ret, som ogsaa andre Rigsdagsmænd ved andre Leiligheder have nydt, og jeg troer saaledes, at det vil være ønskeligt, at dette Punkt ikke yderligere bliver omtalt.